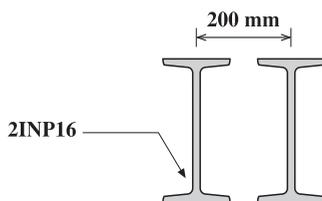

جدول‌های پروفیل‌ها در انتهای کتاب (پیوست ۴) گنجانده شده است.

در زیر با شرح و توضیح چند مثال، نحوه‌ی استفاده از جداول را یادآور می‌شویم.

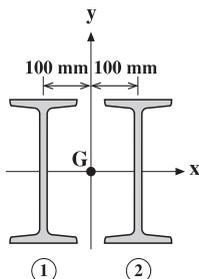
مثال ۱۵: از دو تیر آهن باریک I که به فاصله‌ی محور تا محور ۲۰۰ میلی‌متر از هم قرار گرفته‌اند به‌عنوان یک مقطع ستون استفاده می‌شود. اگر تیر آهن‌ها از نوع INP۱۶ باشند مطلوب است محاسبه‌ی ممان اینرسی نسبت به محورهای x و y.

حل: با مراجعه به جدول مربوط به تیر آهن باریک مشخصات تیر آهن نمره‌ی ۱۶ به‌صورت زیر

استخراج می‌شود:

$$\text{INP16} \begin{cases} A = 2280 \text{ mm}^2 \\ I_x = 9/35 \times 10^6 \text{ mm}^4 \\ I_y = 5/47 \times 10^5 \text{ mm}^4 \end{cases}$$

محاسبه‌ی ممان اینرسی جفت تیر آهن نسبت به محور x: با توجه به منطبق بودن مرکز سطح

دو تیر آهن بر محور x ها جمله‌ی Ad^2 حذف می‌شود و ممان اینرسی مجموعه، برابر مجموعه‌ی ممان اینرسی‌های تک‌تک تیر آهن‌ها نسبت به محور x است.

$$I_x = I_{x_{G1}} + I_{x_{G2}} \Rightarrow \text{چون } I_{x_{G1}} = I_{x_{G2}} \Rightarrow I_x = 2I_{x_{G1}} \Rightarrow I_x = 2(9/35 \times 10^6) = 1/87 \times 10^7 \text{ mm}^4$$

محاسبه‌ی ممان اینرسی جفت تیر آهن نسبت به محور y: چنان که در شکل دیده می‌شود

مرکز سطح دو تیر آهن بر محور y ها منطبق نیست و ممان اینرسی هر تیر آهن نسبت به محور y برابر مجموع ممان اینرسی نسبت به مرکز سطح و مقدار Ad^2 می‌باشد.

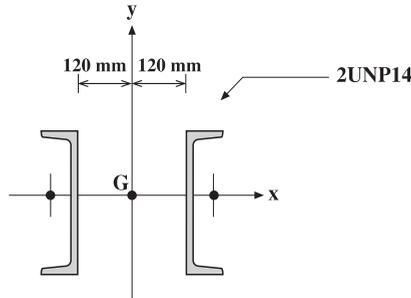
از طرفی واضح است که فاصله‌ی دو تیر آهن نسبت به محور y ها برابر است و به علت داشتن

مشخصات یکسان جفت پروفیل‌ها کافی است ممان اینرسی یکی از آن‌ها را نسبت به محور y محاسبه کرده، سپس آن را دو برابر نماییم تا ممان اینرسی مجموعه نسبت به محور y ها محاسبه گردد.

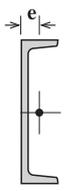
$$I_y = I_{y1} + I_{y2} \Rightarrow I_y = I_{y2} \Rightarrow I_y = 2I_{y1}$$

$$I_y = 2[I_{y_{G1}} + A_1d^2] = 2[5/47 \times 10^5 + 2280 \times (100)^2] = 4/6694 \times 10^7 \text{ mm}^4$$

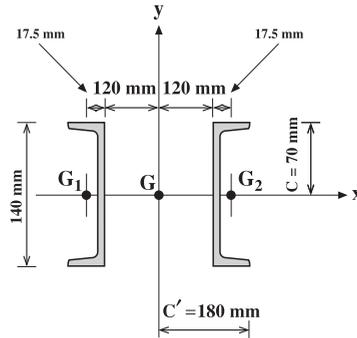
مثال ۱۶: مطلوب است ممان اینرسی، اساس مقطع و شعاع ژیراسیون یک مقطع متشکل از جفت ناودانی (UNP) مطابق شکل نسبت به محور x و y .

حل: از جدول مربوط به ناودانی‌ها، مشخصات ناودانی ۱۴ را استخراج می‌کنیم:

$$\text{UNP14} \left\{ \begin{array}{l} A = 2040 \text{ mm}^2 \\ I_x = 605 \times 10^4 \text{ mm}^4 \\ I_y = 627 \times 10^4 \text{ mm}^4 \\ e = 175 \text{ mm} \\ b = 60 \text{ mm} \end{array} \right.$$

توضیح: e فاصله‌ی مرکز سطح تا لبه‌ی خارجی جان ناودانی می‌باشد.

$$c = \frac{\text{ارتفاع ناودانی}}{2} = \frac{140}{2} = 70 \text{ mm}$$

$$c' = 120 + \text{عرض بال ناودانی} = 120 + 60 = 180 \text{ mm}$$

$$\text{مجموعه } I_x = I_{x_{G_1}} + I_{x_{G_2}} = 2I_{x_{G_1}} = 2 \times 605 \times 10^4 = 1210 \times 10^4 \text{ mm}^4$$

$$\text{مجموعه } I_y = I_{y_1} + I_{y_2} = 2I_{y_1} = 2[I_{y_{G_1}} + A_1 d_1^2]$$

$$I_y = 2[627 \times 10^4 + 2040 \times (120 + 175)^2] = 783915 \times 10^2 \text{ mm}^4$$

سایر خصوصیات مقطع عبارت‌اند از :

$$W_x = \frac{I_x}{c} = \frac{121 \times 10^5}{70} = 172860 \text{ mm}^3$$

$$W_y = \frac{I_y}{c'} = \frac{783915 \times 10^2}{180} = 435510 \text{ mm}^3$$

$$r_x = \sqrt{\frac{I_x}{A}} = \sqrt{\frac{121 \times 10^5}{4080}} = 54/5 \text{ mm}$$

$$r_y = \sqrt{\frac{I_y}{A}} = \sqrt{\frac{783915 \times 10^2}{4080}} = 138/6 \text{ mm}$$

خلاصه‌ی فصل دهم

۱- گشتاور اول سطح یا ممان استاتیکی سطح حول یک محور عبارت است از حاصل ضرب مساحت در فاصله‌ی مرکزی آن تا محور.

۲- برای محاسبه‌ی ممان استاتیکی یک سطح مرکب کافی است سطح را به اجزای منظم تقسیم کرده، سپس مجموع ممان استاتیکی تک تک اجزا را محاسبه نماییم.

۳- ممان استاتیکی یک سطح نسبت به محورهای مرکزی سطح برابر صفر است.

۴- اگر سطحی دارای دو محور تقارن باشد مرکز سطح آن منطبق بر محورهای تقارن است.

۵- اگر سطحی دارای یک محور تقارن باشد مرکز سطح آن بر روی محور تقارن است و فاصله‌ی آن نسبت به محوری عمود بر محور تقارن باید محاسبه شود.

۶- سطحی که دارای هیچ محور تقارنی نباشد باید مرکز سطح آن نسبت به محورهای x و y محاسبه شود.

۷- اگر سطحی دارای مرکز تقارن باشد، مرکز سطح آن منطبق بر مرکز تقارن است.

۸- ممان اینرسی عامل مقاوم در برابر خمش است.

۹- ممان اینرسی قطبی برابر مجموع ممان اینرسی‌ها نسبت به محورهای عمود برهم می‌باشد.

۱۰- شعاع ژیراسیون معیاری از پراکندگی سطح نسبت به محور موردنظر ماست.

۱۱- ممان اینرسی نسبت به یک محور غیرمرکزی بیش‌تر از یک محور مرکزی است.

۱۲- اگر مراکز چند سطح بر محوری منطبق باشند ممان اینرسی کل سطح برابر مجموع ممان

اینرسی تک تک آن‌ها نسبت به محور می‌باشد.

روابط مهم

۱- ممان استاتیکی یک سطح مرکب

$$Q_x = \sum_{i=1}^n A_i y_i \quad Q_y = \sum_{i=1}^n A_i x_i$$

$$r_x = \sqrt{\frac{I_x}{A}} \quad r_y = \sqrt{\frac{I_y}{A}} \quad r_p = \sqrt{\frac{I_p}{A}} \quad \text{۲- شعاع ژیراسیون}$$

۳- قضیه‌ی محورهای موازی

$$I_x = I_{x_G} + Ad^y \quad I_y = I_{y_G} + Ad^x \quad I_p = I_{p_G} + Ar^2$$

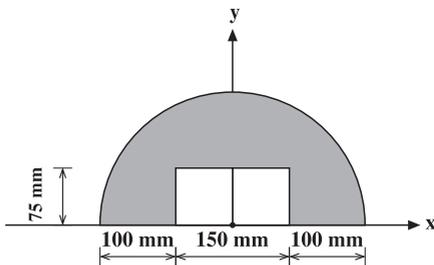
۴- ممان اینرسی سطوح مرکب

$$I_x = \sum_{i=1}^n (I_{x_{Gi}} + A_i d_i^2) \quad I_y = \sum_{i=1}^n (I_{y_{Gi}} + A_i d_i^2)$$

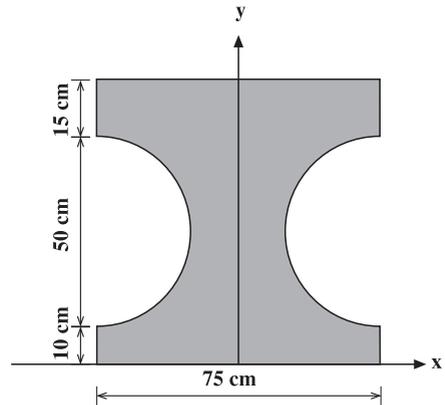
تمرین

مراکز سطح

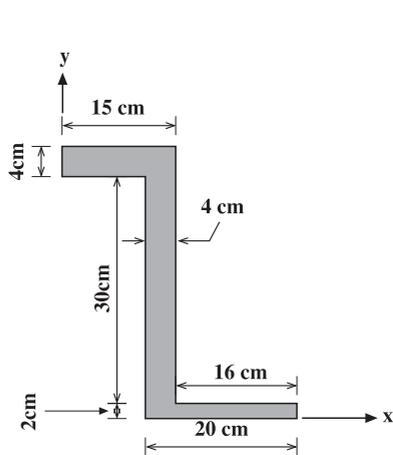
۱- مسایل: در شکل‌های زیر موقعیت مراکز سطح را محاسبه کنید.

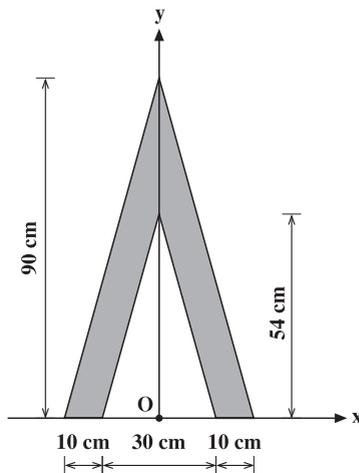
(۱)

(۲)

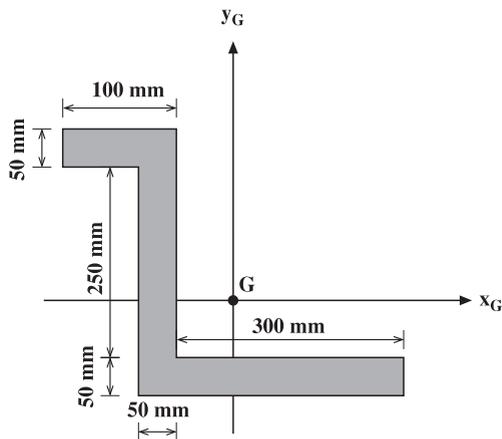
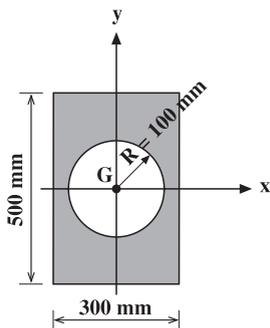
(۳)

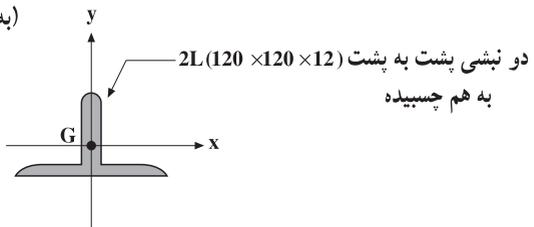
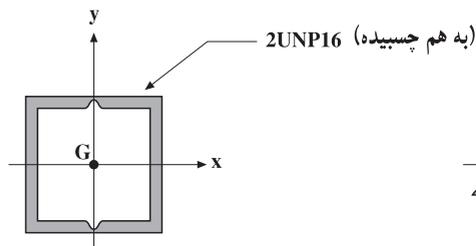
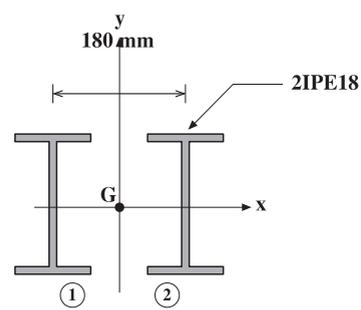
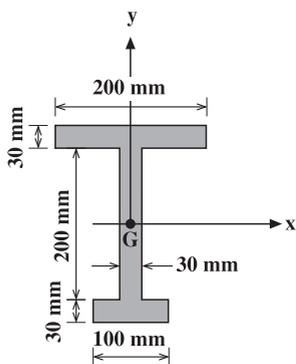

(۴)

مسئله: ممان اینرسی

۲- ممان اینرسی، مدول مقطع، شعاع ژیراسیون و ممان اینرسی قطبی مقاطع زیر را نسبت به محورهای x و y که از مرکز سطح عبور می کنند محاسبه کنید.

تیرها

هدف‌های رفتاری: در پایان این فصل، هنرجو باید بتواند:

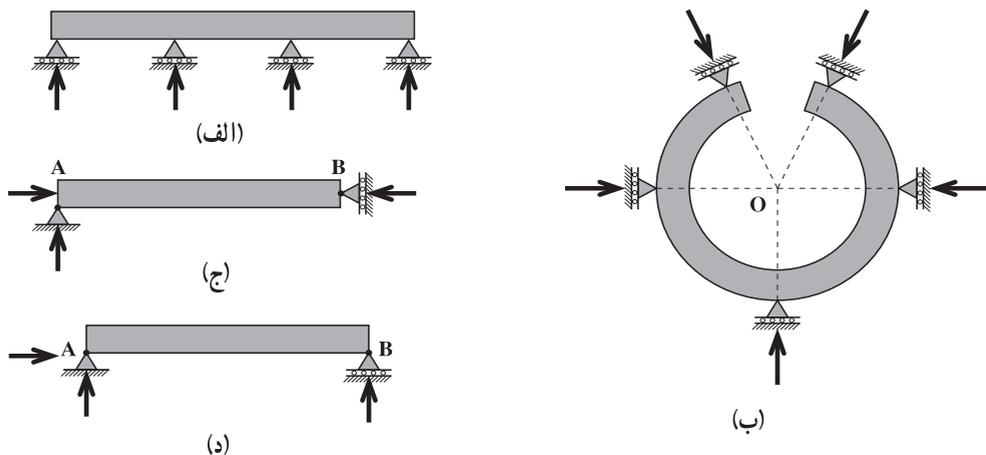
- ۱- تیر را تعریف کند.
- ۲- تأثیر ابعاد مقطع، جنس مصالح و موضع بارگذاری در تغییر شکل آن را بیان کند.
- ۳- رابطه‌ی تنش را با ممان اینرسی و ممان خمشی بیان کند.
- ۴- رابطه‌ی تنش را با مدول مقطع و ممان خمشی بیان کند.
- ۵- مراحل حل تیرهای فولادی (انتخاب مقطع مناسب) را توضیح دهد.
- ۶- مقادیر ممان و برش ماکزیمم یک تیر را استخراج یا تعیین کند.
- ۷- مقادیر خیز موجود در یک تیر براساس نوع بارگذاری و نوع تکیه‌گاه‌ها را از جداول مربوط تعیین کند.
- ۸- تنش برشی در حد مجاز را کنترل کند.
- ۹- خیز تیر را در حد مجاز کنترل کند.

۱-۱۱- تیرها

تیرها از اجزای مهم ساختمانی هستند که برای پوشش استفاده شده و وظیفه‌ی انتقال بارها را به تکیه‌گاه‌های خود برعهده دارند. برای طرح تیرها نیاز به داشتن نیروهایی که بر ذرات داخلی تیرها مؤثر هستند، است.

۲-۱۱- انواع تیرها از نظر پایداری

تیرها باید دارای شرایط مناسب تکیه‌گاهی باشند تا بتوان بر روی آن‌ها بارگذاری کرد. در صفحه‌ی بعد چند نوع شرایط تکیه‌گاهی مختلف که واکنش‌های تکیه‌گاهی بر روی آن‌ها مشخص شده است مورد بررسی قرار می‌گیرد.

شکل ۱۱-۱- انواع تیرها

در شکل ۱۱-۱- الف تیر دارای ۴ واکنش تکیه‌گاهی موازی است که این تیر با کوچک‌ترین نیروی افقی به حرکت درمی‌آید به همین دلیل این تیر مناسب برای بارگذاری نیست و اصطلاحاً «ناپایدار» گفته می‌شود.

در شکل ۱۱-۱- ب تیر مدوری با ۵ مؤلفه‌ی تکیه‌گاهی در نقطه O هم‌رس^۱ بوده که حرکت تیر در جهات مختلف (برای بررسی حرکت، دو جهت عمود برهم می‌تواند وضعیت تیر را مشخص کند) محدود شده ولی به دلیل تکیه‌گاه‌های غلتکی و هم‌رس بودن مؤلفه، این تیر با کوچک‌ترین نیرویی می‌تواند به چرخش درآید و به همین دلیل توانایی تحمل نیروهایی که باعث می‌شوند آن را به چرخش درآورند را ندارد و این تیر ناپایدار است.

در شکل ۱۱-۱- ج تیر دارای یک تکیه‌گاه مفصلی ثابت و یک تکیه‌گاه غلتکی می‌باشد که مؤلفه‌های آن در تکیه‌گاه A هم‌رس بوده، اگرچه تیر در جهات مختلف جابه‌جایی ندارد اما با کوچک‌ترین نیرویی می‌تواند حول تکیه‌گاه A به چرخش درآید و به همین دلیل این تیر ناپایدار است.

در شکل ۱۱-۱- د تیری مشابه شکل ۱۱-۱- ج را مشاهده می‌کنید که با تغییر در تکیه‌گاه سمت راست آن، دیگر تمام واکنش‌های تکیه‌گاهی در نقطه‌ی A هم‌رس نیستند و این تیر علاوه بر این که دارای جابه‌جایی در صفحه نیست بلکه با اعمال هر نیرویی دوران پیدا نمی‌کند، به این تیر «پایدار» گفته می‌شود.

۱- هم‌رس: متقارب در یک نقطه یا مؤلفه‌هایی که هم‌دیگر را در یک نقطه قطع می‌کنند.

نتیجه‌گیری

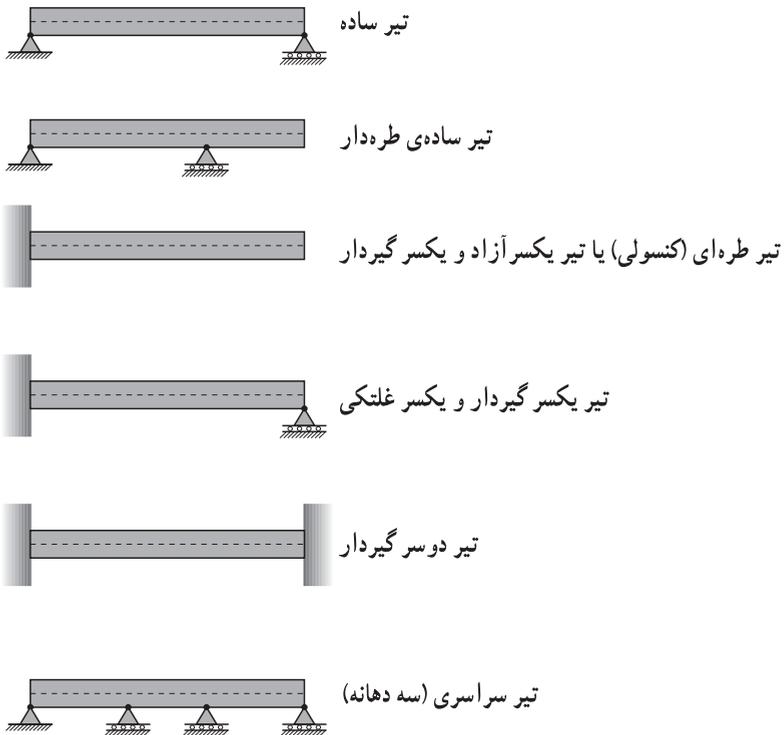
۱- اگر تمامی واکنش‌های تکیه‌گاهی یک تیر و یا سازه «موازی» باشند آن تیر دارای جابه‌جایی (در جهت عمود بر واکنش‌ها) است و ناپایدار گفته می‌شود و بارگذاری و به‌کارگیری این تیر و یا سازه مجاز نیست.

۲- اگر تمامی واکنش‌های تکیه‌گاهی یک تیر و یا سازه «همرس» باشند آن تیر دارای دوران (حول نقطه‌ای که واکنش‌ها در آن نقطه به هم می‌رسند) است و ناپایدار است که بارگذاری بر آن مجاز نیست.

۳- تیری و یا سازه‌ای پایدار است که دارای حداقل سه واکنش تکیه‌گاهی باشد به طوری که هر سه واکنش موازی و یا همرس نباشند.

۱۱-۳- انواع تیرها از نظر شرایط تکیه‌گاهی

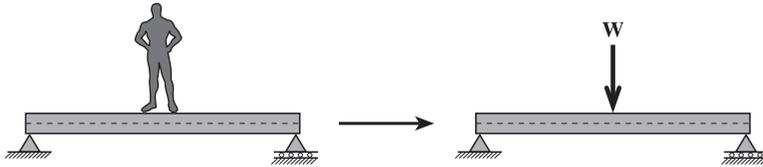
تیرها بسته به نوع مصالح به کار رفته در آن‌ها می‌توانند دارای شرایط مختلف تکیه‌گاهی باشند گاهی به دلیل طول بودن تیرها از تکیه‌گاه‌های بیش‌تری در آن‌ها استفاده می‌شود که این تیر به تیرهای سراسری موسومند. در شکل ۱۱-۲ تعدادی تیر با تکیه‌گاه‌های مختلف نمایش داده شده است.

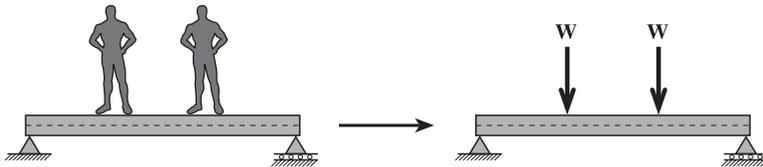
شکل ۱۱-۲

۴-۱۱- انواع تیرها از نظر بارگذاری

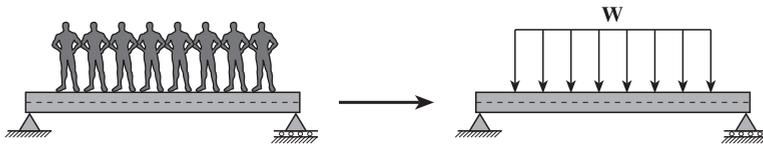
تیرها بسته به محلی که در آن به کار گرفته می‌شوند، تحت تأثیر بارهای مختلفی قرار می‌گیرند که این بارها به صورت متمرکز، گسترده‌ی یکنواخت، گسترده‌ی خطی و یا ترکیبی از آن‌ها می‌باشند.

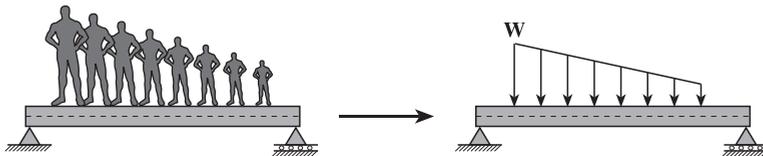
تیر با بار متمرکز یا نقطه‌ای

تیر با دو بار متمرکز

تیر با بار گسترده‌ی یکنواخت

تیر با بار گسترده‌ی خطی (مثالی)

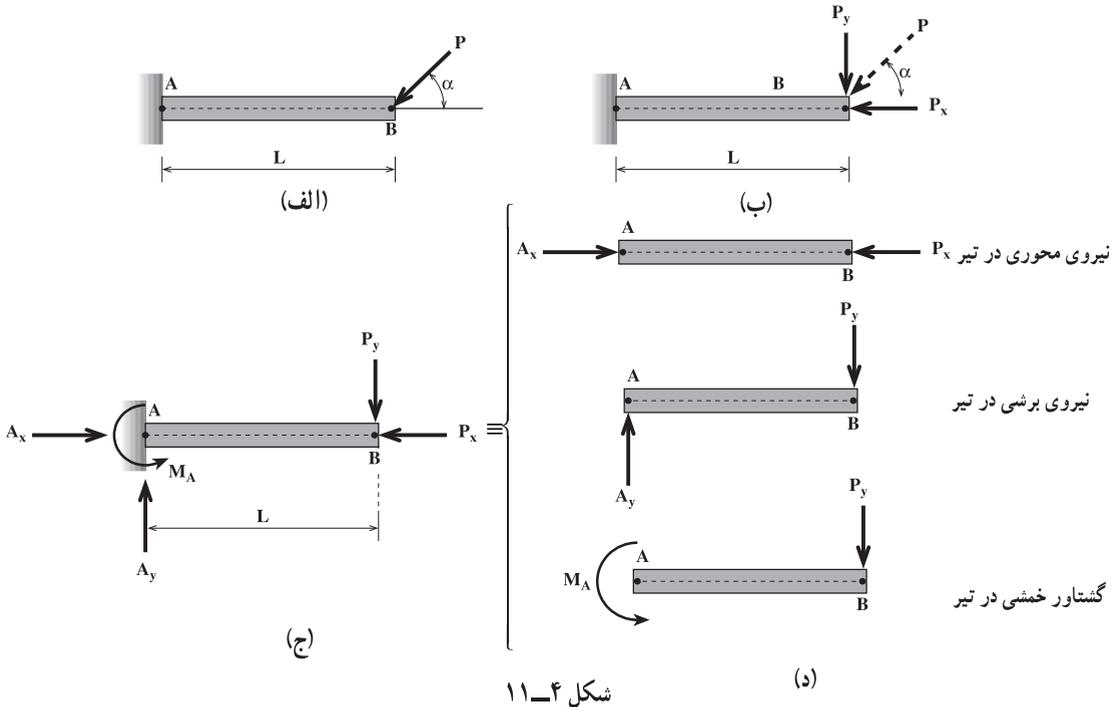

تیر با بارگذاری ترکیبی

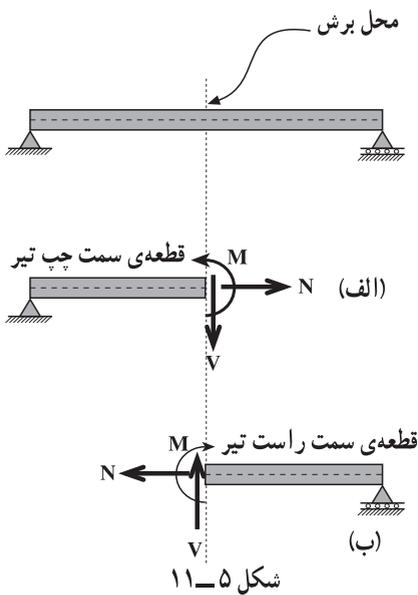
شکل ۱۱-۳

۱۱-۵- نیروهای داخلی در تیرها

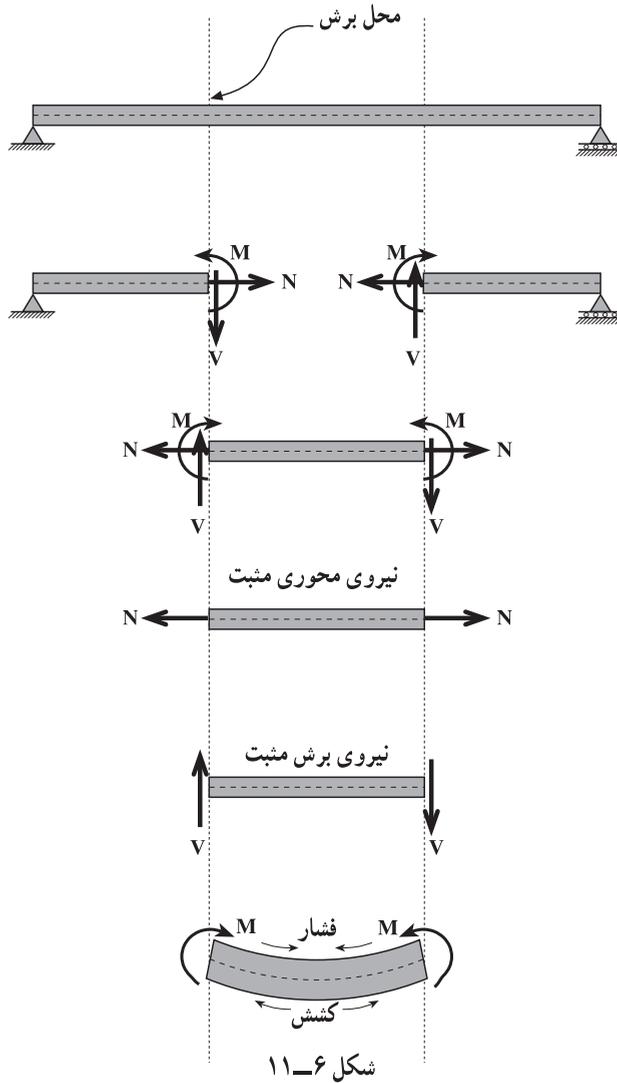
تیرها از اعضای هستند که می‌توانند تحت تأثیر انواع مختلف بار قرار گیرند در شکل ۱۱-۴ الف- تیر طره‌ای با بار مایل P نمایش داده شده است که اثر این بار مایل در اشکال ۱۱-۴ ب تا ۱۱-۴ د نشان داده شده است.

شکل ۱۱-۴

به‌طور کلی نیروهای داخلی در یک تیر تحت تأثیر بارگذاری خارجی می‌تواند به‌صورت «نیروی محوری»، «نیروی برشی» و گشتاور خمشی و یا ترکیبی از این‌ها ظاهر شود. این نیروهای داخلی برخلاف نیروهای داخلی در اعضای خرابا در طول تیر متغیر هستند و یکی از گام‌های اساسی در حل تیرها مشخص کردن نیروهای مذکور در طول تیر می‌باشد. برای تعیین نیروهای داخلی در تیرها و به جهت هماهنگی در نتایج، قراردادی برای جهات مثبت آن‌ها وضع می‌کنیم. جهات مثبت نیروها در شکل‌های ۱۱-۵ و ۱۱-۶ نشان داده شده است.

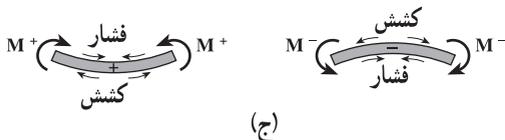
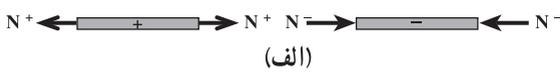

نتیجه گیری

۱- نیروی محوری وقتی مثبت است که کششی باشد (شکل ۱۱-۷ الف).

۲- نیروی برشی وقتی مثبت است که در ابتدای تیر به سمت بالا و در انتهای تیر به سمت پایین باشد (شکل ۱۱-۷ ب).

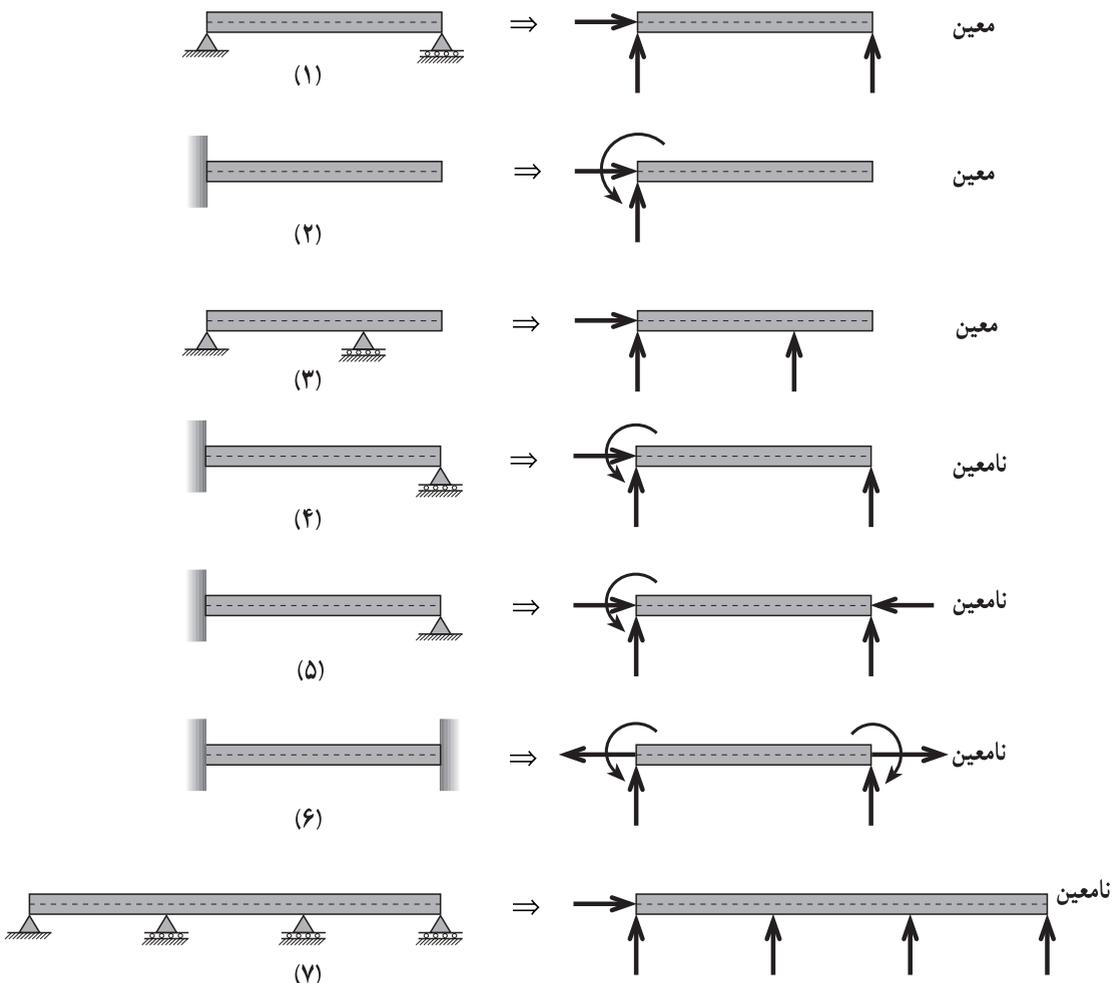
۳- گشتاور خمشی وقتی مثبت است که انحناى تیر به سمت پایین باشد و تارهای تحتانی تیر کشیده شوند (شکل ۱۱-۷ ج).

شکل ۱۱-۷

۱۱-۶ معادلات تعادل در تیرها

همان طوری که در بخش‌های نخستین کتاب یادآور شدیم برای اجسام صلب سه رابطه‌ی تعادل وجود دارد که در مورد تیرها هم صدق می‌کند. روابط سه‌گانه‌ی تعادل می‌توانند سه مجهول (واکنش تکیه گاهی) را تعیین کنند به همین دلیل اگر تعداد واکنش‌های تکیه‌گاهی در یک تیر پایدار سه و کم‌تر باشد آن تیر با استفاده از روابط سه‌گانه‌ی تعادل قابل حل خواهد بود که اصطلاحاً به آن «معین» گفته می‌شود و اگر مجهولات تکیه‌گاهی بیش از سه تا باشد آن تیر با استفاده از روابط سه‌گانه‌ی تعادل قابل حل نخواهد بود و نیاز به تشکیل معادلات اضافی دارد که خارج از موضوع این کتاب است. به تیرهایی که دارای واکنش‌های بیش از سه باشند تیرهای «نامعین» گفته می‌شود. در شکل ۱۱-۸ تعدادی تیر معین و نامعین نمایش داده شده است.

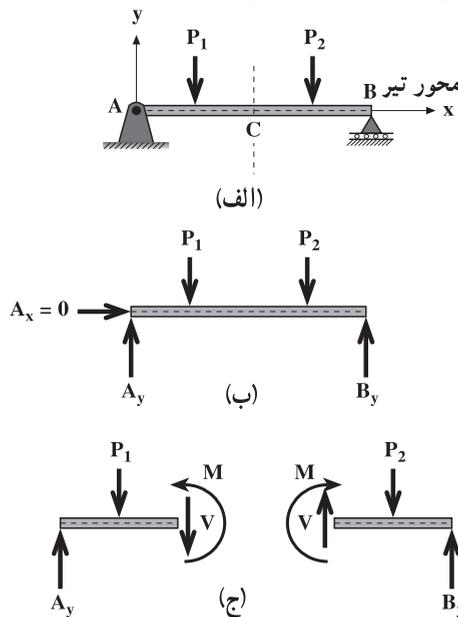
شکل ۱۱-۸

۱۱-۷- تیرها تحت بار متمرکز

مطابق شکل ۱۱-۹ الف، تیر ساده‌ای را در نظر بگیرید که تحت اثر نیروهای متمرکز P_1 و P_2 قرار دارد. نمودار آزاد تیر در شکل ۱۱-۹ ب رسم شده است. با استفاده از سه معادله‌ی تعادل زیر:

$$\sum F_x = 0 \quad \sum F_y = 0 \quad \sum M = 0$$

می‌توان واکنش‌های تکیه‌گاهی A_x ، A_y و B_y را تعیین نمود. دقت شود که $A_x = 0$ است. برای بررسی نیروهای داخلی، مقطع فرضی C از تیر عبور داده شده و نمودارهای آزاد قطعات سمت چپ و راست آن مطابق شکل ۱۱-۹ ج رسم می‌گردد. به علت عدم وجود نیروهای افقی خارجی، در محل مقطع نیروی محوری داخلی وجود ندارد و نیروهای داخلی فقط شامل نیروی برشی V (مماس بر مقطع تیر) و لنگر خمشی M می‌شود. نیروی برشی تمایل به بریدن تیر در امتداد عمود بر محور و لنگر خمشی تمایل به خمیده کردن تیر دارد. همان‌طور که قبلاً گفته شد، در تحلیل تیرها هدف تعیین تغییرات نیروی برشی و لنگر خمشی در طول دهانه و همچنین بررسی ارتباط موجود بین بار خارجی، نیروی برشی، و لنگر خمشی می‌باشد.

شکل ۱۱-۹

نیروی برشی V و لنگر خمشی M را می‌توان با اعمال معادلات تعادل بر نمودار آزاد یکی از قطعات سمت چپ و یا راست مقطع تعیین نمود (شکل ۱۱-۹ ج). برای مثال اگر تعادل قطعه‌ی چپ در نظر گرفته شود، معادله‌ی $\sum F_y = 0$ مقدار نیروی برشی V و معادله‌ی $\sum M_c = 0$ مقدار لنگر خمشی M را

به دست می‌دهد. با این روش می‌توان مقادیر نیروهای داخلی (تلاش‌ها) را در هر مقطع دلخواه تعیین نمود. می‌توان به این نتیجه رسید که مقدار نیروهای داخلی، بستگی به محل مقطع انتخابی دارد. به عنوان مثال اگر مقطعی در حدفاصل تکیه‌گاه A و نیروی P_1 انتخاب شود، بدون شک به مقادیر دیگری از نیروی برشی و لنگر خمشی دست خواهیم یافت.

در تعیین نیروهای داخلی در مقطع مورد نظر، همواره جهت نیروهای مجهول داخلی مطابق شکل ۱۱-۵ در جهت مثبت قراردادی انتخاب می‌شود. اگر نتیجه حاصل مثبت به دست آید، نشان می‌دهد که جهت انتخابی صحیح بوده و نیروی داخلی مثبت است و اگر نتیجه حاصل منفی به دست آید، نشان می‌دهد که جهت انتخابی عکس بوده و جهت واقعی نیروهای داخلی در خلاف جهت مثبت اختیاری است. به این ترتیب ملاحظه می‌شود که روش انتخابی توافق کامل با قرارداد علامت نیروهای داخلی دارد.

۱۱-۸- نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی

قبلاً اشاره شد که مقادیر نیروهای داخلی در طول دهانه‌ی تیر تغییر می‌نمایند. بهترین روش برای ثبت این تغییرات، رسم نمودار تغییرات نیروهای داخلی در طول دهانه است. برای نشان دادن این روش، تیر شکل ۱۱-۱ الف را در نظر بگیرید. برای رسم نمودار تغییرات نیروی برشی و لنگر خمشی، ابتدا لازم است نمودار آزاد کل تیر رسم شده و واکنش‌های تکیه‌گاهی محاسبه شود. این امر در شکل ۱۱-۱ ب انجام شده و نتیجه‌ی حاصل $A_x = 0$ و $A_y = B_y = \frac{P}{4}$ می‌باشد.

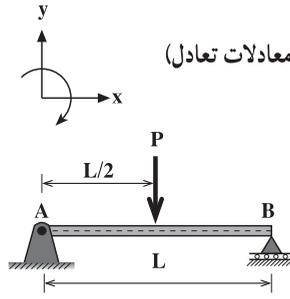
برای تعیین نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی لازم است مقاطع مناسبی در طول دهانه انتخاب شده و نیروهای داخلی در آن‌ها محاسبه شوند. وقتی که تیر تحت نیروهای متمرکز قرار دارد، انتخاب مقاطعی در حدفاصل نیروهای متمرکز (اعم از بار خارجی و واکنش تکیه‌گاهی) کفایت می‌کند. در مثال مورد نظر مطابق شکل ۱۱-۱ ب، مطالعه‌ی دو مقطع ① و ② برای رسم نمودار کافی خواهد بود. ابتدا نمودار آزاد قطعه‌ی سمت چپ مقطع ① مطابق شکل ۱۱-۱ ج رسم می‌شود. با در نظر گرفتن مبدأ x در تکیه‌گاه چپ تیر، فاصله‌ی مقطع ① از تکیه‌گاه چپ مساوی x خواهد بود. با توجه به این که مقطع ① در حد فاصل تکیه‌گاه چپ و نیروی متمرکز P انتخاب شده، نتایج حاصل از مطالعه‌ی این مقطع در حدفاصل $0 < x < \frac{L}{4}$ معتبر خواهد بود. با نشان دادن جهت نیروهای داخلی در جهت مثبت قراردادی،

اقدام به محاسبه‌ی مقادیر آن‌ها می‌نماییم. با اعمال معادله‌ی تعادل نیروها در امتداد قائم به دست می‌آید:

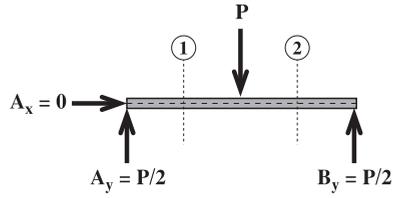
$$\sum F_y = 0 \Rightarrow \frac{P}{4} - V = 0$$

$$V = \frac{P}{4} \quad (11-1)$$

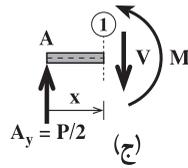
(جهت مثبت اختیاری برای تشکیل معادلات تعادل)

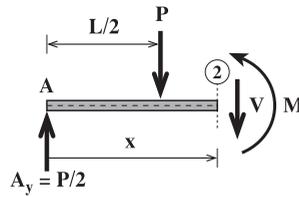
(الف)

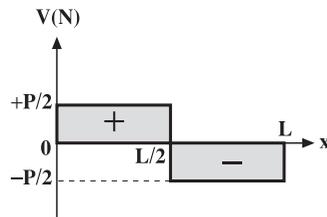
(ب)

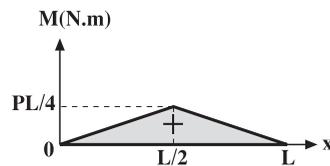
(ج)

(د)

(ه) نمودار نیروی برشی

(و) نمودار لنگر خمشی

شکل ۱۰-۱۱

همچنین اعمال معادله‌ی تعادل لنگر نسبت به مقطع ① نتیجه می‌دهد :

$$\begin{aligned} \sum M_{\textcircled{1}} = 0 \quad + \quad -M + \frac{P}{2} \times x = 0 \\ \Rightarrow M = \frac{Px}{2} \end{aligned} \quad (11-2)$$

معادله‌ی ۱۱-۱ در دستگاه مختصات شکل ۱۱-۱-هـ که اختصاص به نمودار نیروی برشی و معادله‌ی ۱۱-۲ در دستگاه مختصات شکل ۱۱-۱-و که اختصاص به نمودار لنگر خمشی دارد، در حد فاصل ۰ تا $L/2$ رسم می‌شود. با توجه به این که معادلات ۱۱-۱ و ۱۱-۲ خطی هستند، تعیین دو نقطه‌ی ابتدایی و انتهایی توابع برای رسم نمودار کفایت می‌کند. حال نمودار آزاد قطعه‌ی چپ مقطع ②، مطابق شکل ۱۱-۱-د رسم شده و فاصله‌ی این مقطع از تکیه‌گاه چپ مساوی x انتخاب می‌شود. توجه شود که در این حالت نتایج حاصل برای فاصله‌ی $L/2 < x < L$ معتبر می‌باشند. نیروهای داخلی را در جهت مثبت قراردادی نشان داده و معادلات تعادل بر این قطعه اعمال می‌شوند (اعمال معادله‌ی تعادل نیروها در امتداد افق به صورت چسمی، مقدار نیروی داخلی محوری را صفر نتیجه می‌دهد).

$$\begin{aligned} \sum F_y = 0 \quad \uparrow \Rightarrow \frac{P}{2} - P - V = 0 \\ V = -\frac{P}{2} \end{aligned} \quad (11-3)$$

و برای تعیین لنگر خمشی داخلی :

$$\begin{aligned} \sum M_{\textcircled{2}} = 0 \quad + \quad \Rightarrow -M + \frac{P}{2} \times x - P(x - \frac{L}{2}) = 0 \\ M = P(\frac{L}{2} - \frac{x}{2}) \end{aligned} \quad (11-4)$$

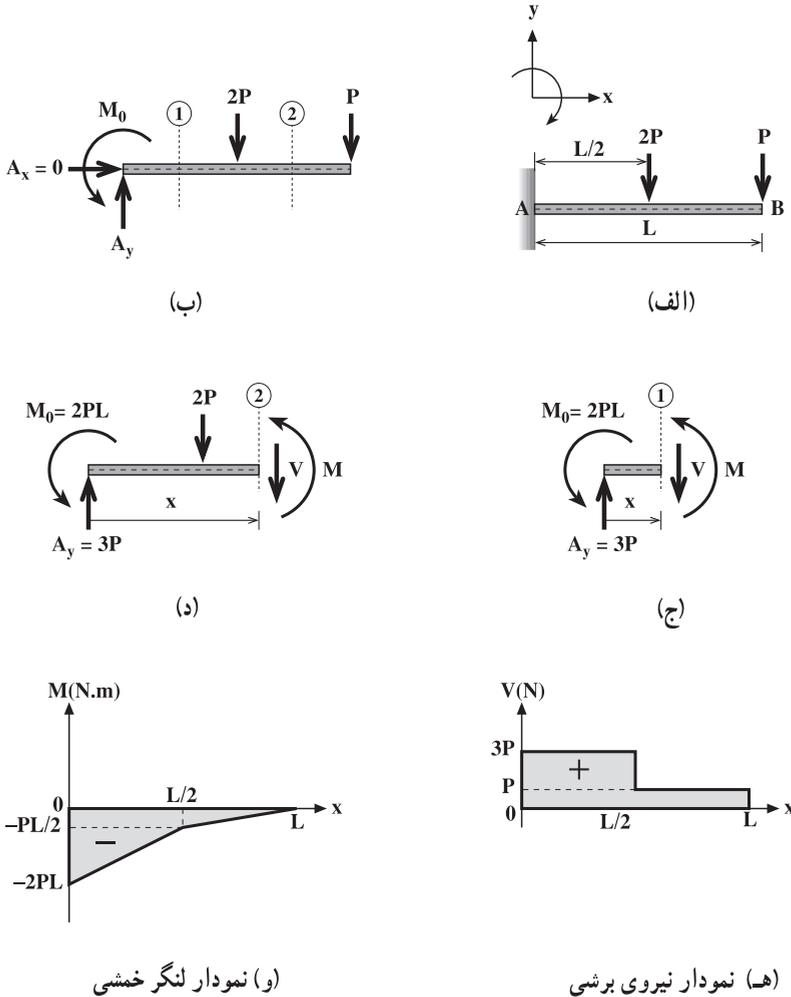
معادله‌ی ۱۱-۳ در ادامه‌ی نمودار نیروی برشی در شکل ۱۱-۱-هـ و معادله‌ی ۱۱-۴ در ادامه‌ی نمودار لنگر خمشی در شکل ۱۱-۱-و در حد فاصل $L/2 < x < L$ رسم می‌شوند تا نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی کامل شود.

ملاحظه می‌شود که نمودار نیروی برشی (شکل ۱۱-۱-هـ)، در محل نیروی متمرکز، یک ناپیوستگی (پله) به اندازه‌ی P دارد که همان مقدار نیروی متمرکز می‌باشد.

مطالعه‌ی نمودار لنگر خمشی در شکل ۱۱-۱-و نشان می‌دهد که حداکثر لنگر خمشی در وسط دهانه مساوی $PL/4$ است و مقادیر لنگر خمشی در تکیه‌گاه مساوی صفر می‌باشد که با شرایط مرزی تکیه‌گاه‌های مفصلی و غلتکی سازگار است.

مثال ۱: برای تیر طره‌ای نشان داده شده در شکل ۱۱-۱۱ الف مطلوب است تعیین رابطه‌ی تغییرات نیروی برشی و لنگر خمشی و رسم نمودارهای آن‌ها با علم به این که در تیرهای طره‌ای تحت اثر بارهای ثقلی ممان تکیه‌گاه از نوع منفی است.^۱

(جهت مثبت اختیاری برای تشکیل معادلات)

شکل ۱۱-۱۱

۱- تحقیق این موضوع به هنرجویان واگذار می‌شود. برای اطلاعات بیشتر به شکل ۱۱-۷ مراجعه شود.

حل: ابتدا نمودار آزاد تیر مطابق شکل ۱۱-۱۱-ب رسم شده و واکنش‌های تکیه‌گاهی محاسبه

می‌شوند:

$$\sum F_x = 0 \rightarrow + \Rightarrow A_x = 0$$

$$\sum F_y = 0 \uparrow \Rightarrow A_y = 3P$$

$$\sum M_A = 0 \curvearrowright \Rightarrow -M_0 + 2P\left(\frac{L}{4}\right) + P(L) = 0$$

$$M_0 = 2PL$$

طبق توضیحات ارائه شده، برای تعیین روابط و رسم نمودارهای نیروهای داخلی، مطالعه‌ی دو مقطع ① و ② در حدفاصل نیروهای متمرکز لازم می‌باشد.

$$\text{مقطع ①: } (0 < x < \frac{L}{4})$$

نمودار آزاد قطعه‌ی سمت چپ مقطع ① مطابق شکل ۱۱-۱۱-ج رسم شده و نیروهای داخلی مجهول در مقطع ① در جهت مثبت قراردادی در روی این نمودار قرار داده می‌شوند. با اعمال معادلات تعادل بر این نمودار، به دست می‌آید:

$$\sum F_y = 0 \quad 3P - V = 0$$

$$V = 3P$$

پاسخ:

و

$$\sum M_1 = 0 \curvearrowright \Rightarrow -M - 2PL + 3Px = 0$$

$$M = 3Px - 2PL$$

پاسخ:

$$\text{مقطع ②: } (\frac{L}{4} < x < L)$$

نمودار آزاد قطعه‌ی سمت چپ مقطع ② مطابق شکل ۱۱-۱۱-د رسم شده و نیروهای داخلی مجهول در مقطع ② در جهت مثبت قراردادی در روی این نمودار قرار داده می‌شوند. با اعمال معادلات تعادل بر این نمودار، به دست می‌آید:

$$\sum F_y = 0 \uparrow \Rightarrow 3P - 2P - V = 0$$

$$V = P$$

پاسخ:

و

$$\sum M_2 = 0 \curvearrowright \Rightarrow -M - 2PL + 3Px - 2P\left(x - \frac{L}{4}\right) = 0$$

$$M = P(x - L)$$

پاسخ:

معادلات به دست آمده برای V در دستگاه مختصات شکل ۱۱-۱۱-ه و معادلات به دست آمده برای M در دستگاه مختصات شکل ۱۱-۱۱-و در نواحی مربوطه رسم می‌شوند. مطالعه‌ی نمودار نیروی برشی نشان می‌دهد که این نمودار دارای ۲ ناپیوستگی (پله) در زیر نیروهای متمرکز می‌باشد که مقدار ناپیوستگی مساوی مقدار نیروی متمرکز می‌باشد (همان نتیجه‌ای که در مثال قبل به دست آمد). این نتیجه‌گیری کلی است و در تمام موارد صحت دارد. مطالعه‌ی نمودار لنگر خمشی نیز نشان می‌دهد که در $x = 0$ مقدار لنگر مساوی ۲PL- است که با شرایط مرزی تکیه‌گاه گیردار منطبق است. در انتهای آزاد تیر، یعنی در $x = L$ ، مقدار لنگر خمشی از روی نمودار مساوی صفر به دست می‌آید که آن نیز با شرایط مرزی سازگار است.

مثال ۲: برای تیر نشان داده شده در شکل ۱۱-۱۲-الف، مطلوب است تعیین روابط و رسم نمودارهای نیروی برشی و لنگر خمشی.

حل: ابتدا نمودار آزاد تمام تیر مطابق شکل ۱۱-۱۲-ب رسم شده و با اعمال معادلات تعادل، واکنش‌های تکیه‌گاهی به دست می‌آید:

$$\sum M_A = 0 \Rightarrow -1 \cdot B_y + 1 \cdot (2 \cdot 0) = 0$$

$$B_y = 2 \cdot 0 \text{ kN}$$

$$\sum F_y = 0 \Rightarrow -A_y + B_y - 1 \cdot 0 = 0$$

$$A_y = 1 \cdot 0 \text{ kN}$$

برای تعیین روابط و رسم نمودار، مقاطع ① و ② در حذف‌های متمرکز مطابق شکل ۱۱-۱۲-ب انتخاب می‌شود.

مقطع ①: $(0 < x < 1 \cdot 0)$

نمودار آزاد قطعه‌ی سمت چپ مقطع ① مطابق شکل ۱۱-۱۲-ج رسم شده و نیروهای داخلی در محل مقطع ① در جهت مثبت قراردادی در روی این نمودار قرار داده می‌شوند. با اعمال معادلات تعادل در امتداد قائم داریم:

$$\sum F_y = 0 \Rightarrow -V - 1 \cdot 0 = 0$$

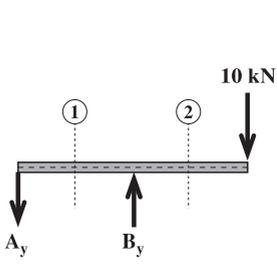
$$V = -1 \cdot 0 \text{ kN}$$

و نوشتن معادله‌ی تعادل لنگر نسبت به نقطه‌ی ① نتیجه می‌دهد:

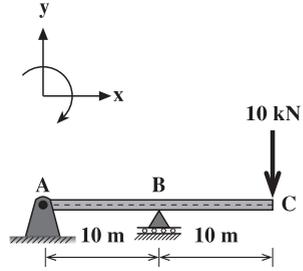
$$\sum M_1 = 0 \Rightarrow -M_1 - 1 \cdot 0 \cdot x = 0$$

$$M_1 = -1 \cdot 0 \cdot x \text{ kN} \cdot \text{m}$$

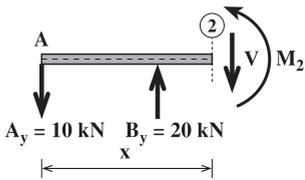
(جهت مثبت اختیاری برای تشکیل معادلات تعادل)

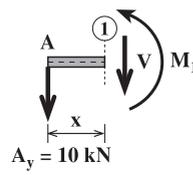
(ب)

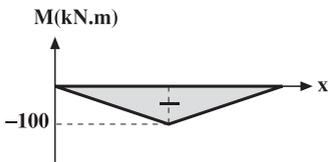
(الف)

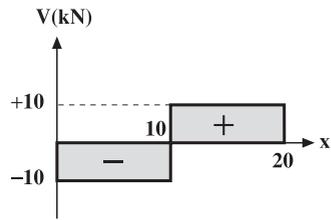
(د)

(ج)

(و) نمودار نیروی خمشی

(هـ) نمودار نیروی برشی

شکل ۱۱-۱۲

مقطع ۲: ($1^0 < x < 2^0$)

نمودار آزاد قطعه‌ی سمت چپ مقطع ۲ مطابق شکل ۱۱-۱۲ در رسم شده و نیروهای داخلی در محل مقطع ۲ در جهت مثبت قرار دادی در روی این نمودار قرار داده می‌شوند. با اعمال معادلات تعادل در امتداد قائم داریم:

$$\sum F_y = 0 \uparrow \Rightarrow -V - 1^0 + 2^0 = 0$$

$$V = 1^0 \text{ kN}$$

و نوشتن معادله‌ی تعادل لنگر نسبت به نقطه‌ی ۲ نتیجه می‌دهد:

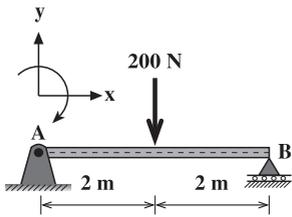
$$\sum M_P = 0 \curvearrowright \Rightarrow -M_P - 1^0 \cdot x + 2^0(x - 1^0) = 0$$

$$M_P = (1^0 \cdot x - 2^0 \cdot 1^0) \text{ kN} \cdot \text{m}$$

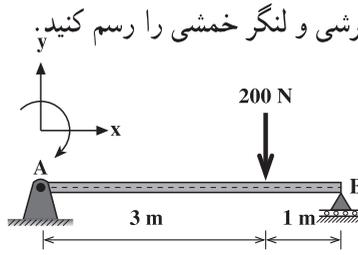
معادلات به‌دست آمده برای نیروی برشی V در دستگاه مختصات شکل ۱۱-۱۲ ه و معادلات به‌دست آمده برای لنگر خمشی M در دستگاه مختصات شکل ۱۱-۱۲ و در نواحی مربوطه رسم می‌شوند تا نمودارهای نیروی برشی و لنگر خمشی به‌دست آیند.

تمرین

در تیرهای نشان داده شده در شکل، معادلات نیروی برشی و لنگر خمشی را تعیین کرده و توسط آن‌ها نمودارهای نیروی برشی و لنگر خمشی را رسم کنید.

شکل مسئله‌ی ۱

شکل مسئله‌ی ۲

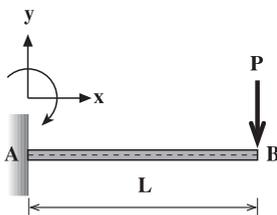
۱- شکل مسئله‌ی ۱

۲- شکل مسئله‌ی ۲

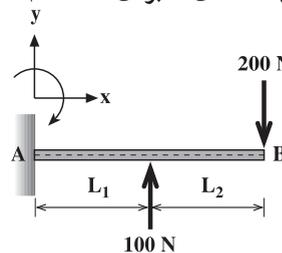
۳- شکل مسئله‌ی ۳ برای $L = 2/5 \text{ m}$, $P = 1^0 \cdot 0 \text{ N}$

۴- شکل مسئله‌ی ۳ برای $P = 2 \text{ kN}$ و $L = 2 \text{ m}$

۵- شکل مسئله‌ی ۴ برای $2L_1 = L_2 = 2 \text{ m}$

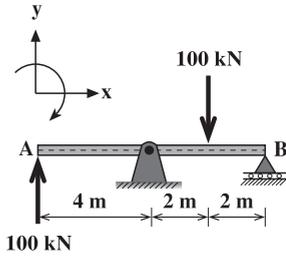
شکل مسئله‌ی ۳

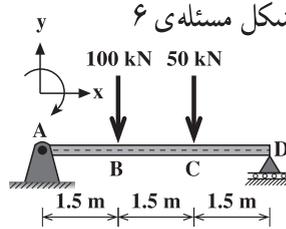
شکل مسئله‌ی ۴

۶- شکل مسئله ۴ برای $L_2 = 1.0\text{m}$ و $L_1 = 2\text{m}$

۷- شکل مسئله ۵

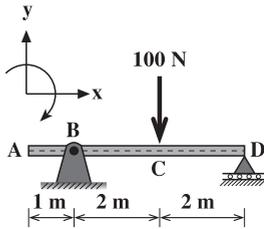
شکل مسئله ۵

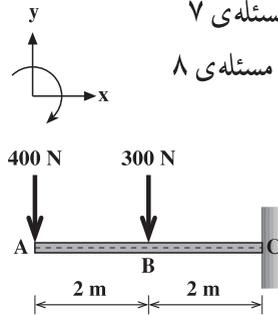
شکل مسئله ۶

۹- شکل مسئله ۷

۱۰- شکل مسئله ۸

شکل مسئله ۷

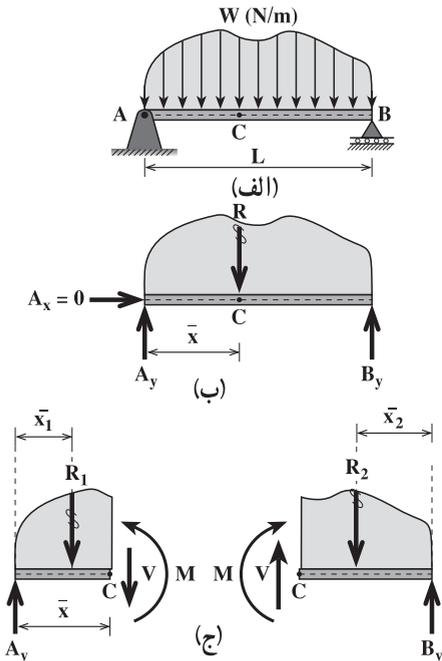
شکل مسئله ۸

۹-۱۱- تیر تحت بار گسترده

قبل از بررسی روش رسم نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی برای تیر تحت بار گسترده، روش تعیین واکنش‌های تکیه‌گاهی تیر تحت بار گسترده به‌طور خلاصه مورد توجه قرار می‌گیرد. شکل ۱۱-۱۳ الف تیری را تحت بار گسترده نشان می‌دهد. نمودار آزاد تیر در شکل ۱۱-۱۳ ب نشان داده شده که در آن بار گسترده با برآیند متمرکز R در فاصله \bar{x} از تکیه‌گاه چپ جایگزین شده است به طوری که:

$R =$ (برآیند یا سطح شدت بار گسترده)

$\bar{x} =$ (محل برآیند از تکیه‌گاه A)

شکل ۱۱-۱۳

بعد از تعیین برآیند R و محل آن، با توجه به نمودار آزاد شکل ۱۳-۱۱-ب می‌توان واکنش‌های A_x ، A_y و B_y را محاسبه نمود.

برای تعیین نیروهای داخلی، مقطع فرضی از نقطه‌ی C عبور داده شده و نمودارهای آزاد قطعات سمت چپ و راست آن در شکل ۱۳-۱۱-ج رسم می‌شود. به منظور اعمال معادلات تعادل بر هر یک از این قطعات و تعیین نیروهای داخلی، لازم است بار گسترده‌ی مؤثر بر هر قطعه با بار متمرکز معادل آن جایگزین شود. به همین منظور بار گسترده‌ی مؤثر بر قطعه‌ی سمت چپ با برآیند R_1 به فاصله‌ی \bar{x}_1 از نقطه‌ی A و بار گسترده‌ی مؤثر بر قطعه‌ی سمت راست با برآیند R_2 به فاصله‌ی \bar{x}_2 از نقطه‌ی B جایگزین می‌گردد. حال می‌توان معادلات تعادل را بر هر یک از قطعات سمت چپ و یا راست (بسته به سهولت) اعمال نمود و نیروهای داخلی را محاسبه کرد.

مثال ۳: برای تیر نشان داده شده در شکل ۱۴-۱۱-الف، مطلوب است رسم نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی.

حل: برای تعیین واکنش‌های تکیه‌گاهی، مطابق شکل ۱۴-۱۱-ب، بار گسترده با نیروی برآیند متمرکز R به مقدار:

$$R = 5 \cdot (5) = 25 \cdot N$$

مقدار برآیند در مرکز هندسی بار گسترده، یعنی وسط دهانه، جایگزین می‌گردد. با اعمال معادلات تعادل ایستایی، مقادیر واکنش‌های تکیه‌گاهی به صورت زیر درمی‌آید:

$$A_y = B_y = 12.5N$$

حال برای رسم نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی لازم است مقاطع مناسبی در طول دهانه انتخاب گردد. قبلاً اشاره شد که مقاطع باید در حدفاصل بارهای متمرکز انتخاب شوند. در صورت وجود بار گسترده، نقاط زیر باید به عنوان حدود انتخاب مقطع مورد توجه قرار گیرند:

۱- نقطه‌ی تأثیر بار متمرکز؛

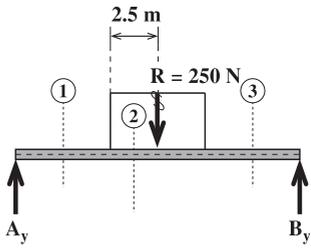
۲- شروع بار گسترده؛

۳- ختم بار گسترده؛

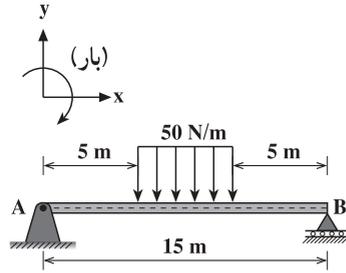
۴- نقطه‌ی شکستگی بار گسترده (محل جهش بار گسترده).

با توجه به نکات فوق، برای مطالعه‌ی کامل این مسئله، سه مقطع ① و ② و ③ مطابق شکل ۱۴-۱۱-ب لازم می‌باشد (برآیند R به عنوان بار متمرکز واقعی در نظر گرفته نمی‌شود). نمودار آزاد قسمت چپ مقاطع ① و ② و ③ به ترتیب در اشکال ۱۴-۱۱-ج تا ه رسم شده است.

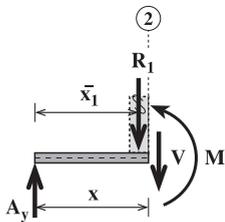
(جهت مثبت اختیاری برای تشکیل معادلات تعادل)

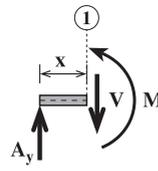
(ب)

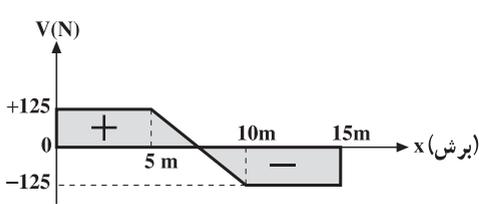
(الف)

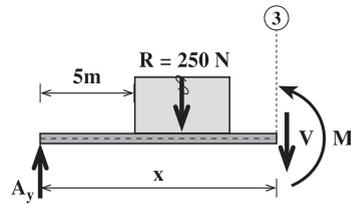
(د)

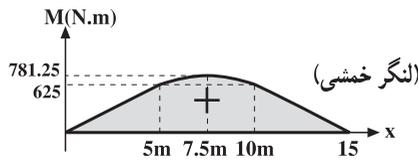
(ج)

(و) نمودار نیروی برشی

(ه)

(ز) نمودار لنگر خمشی

شکل ۱۴-۱۱

مقطع ①: ($0 < x < 5$) (شکل ۱۴-۱۱-ج)

$$\sum F_y = 0 \quad \uparrow \Rightarrow V = A_y = 125N \quad \text{پاسخ:}$$

$$\sum M_1 = 0 \quad (+) \Rightarrow -M + 125x = 0$$

$$M = 125x \text{ N.m} \quad \text{پاسخ:}$$

مقطع ②: ($5 < x < 10$) (شکل ۱۱-۱۴-د)

در این حالت قسمتی از بار گسترده به طول $x - 5$ متر در محدوده‌ی مطالعه قرار می‌گیرد. برآیند این قسمت برابر است با:

$$R_1 = 50(x - 5)$$

و نقطه‌ی تأثیر آن:

$$\bar{x}_1 = 5 + \frac{x - 5}{2} = \frac{x + 5}{2}$$

حال با اعمال معادلات تعادل به دست می‌آید:

$$\sum F_y = 0 \quad \uparrow \Rightarrow A_y - V - R_1 = 0$$

$$V = 125 - 50(x - 5)N$$

$$\sum M_r = 0 \quad (+) \Rightarrow -M - R_1(x - \bar{x}_1) + A_y x = 0$$

$$M = 125x - 50(x - 5)\left(x - \frac{x + 5}{2}\right) \\ = (-25x^2 + 375x - 625)N.m$$

مقطع ③: ($10 < x < 15$)

در این حالت تمام بار گسترده در محدوده‌ی مورد مطالعه قرار می‌گیرد. در نتیجه از کل برآیند بار گسترده استفاده می‌شود (شکل ۱۱-۱۴-ه).

$$\sum F_y = 0 \quad \uparrow \Rightarrow A_y - 250 - V = 0$$

$$V = -125N$$

$$\sum M_r = 0 \quad (+) \Rightarrow -M - 250(x - 7/5) + 125x = 0$$

$$M = (125x + 1875)N.m$$

نمودارهای نیروی برشی و لنگر خمشی^۱ به ترتیب در اشکال ۱۱-۱۴-و، و ۱۱-۱۴-ز رسم شده است.

مثال ۴: مطلوب است رسم نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی برای تیر نشان داده شده در

شکل ۱۱-۱۵-الف.

۱- نمودارها با دادن مختصات در محدوده‌های مشخص شده براساس معادلات V و M مربوطه ترسیم شده‌اند.

حل: برای تعیین واکنش‌های تکیه‌گاهی، نمودار آزاد کل تیر مطابق شکل ۱۵-۱۱-ب رسم می‌شود. در این نمودار نیروی گسترده با برآیند $R = wL$ در فاصله‌ی $\bar{x} = \frac{L}{۲}$ از سمت چپ جایگزین شده است. با اعمال معادلات تعادل به دست می‌آید:

$$\sum M_A = 0 \Rightarrow -B_y L + R \frac{L}{۲} = 0$$

$$B_y = \frac{wL}{۲}$$

$$\sum F_y = 0 \uparrow \Rightarrow A_y - R + B_y = 0$$

$$A_y = \frac{wL}{۲}$$

برای بررسی نیروهای داخلی این تیر، مطالعه‌ی مقطع ① به تنهایی کفایت می‌کند. چرا؟ نمودار آزاد قطعه‌ی سمت چپ مقطع در شکل ۱۵-۱۱-ج رسم شده است. برآیند قسمتی از بار گسترده که در محدوده‌ی x قرار دارد، برابر است با:

$$R_1 = wx \quad \text{و} \quad \bar{x}_1 = \frac{x}{۲}$$

با اعمال معادلات تعادل به دست می‌آید:

$$\sum F_y = 0 \uparrow \Rightarrow \frac{wL}{۲} - R_1 - V = 0$$

$$V = \frac{wL}{۲} - wx \quad \text{پاسخ:}$$

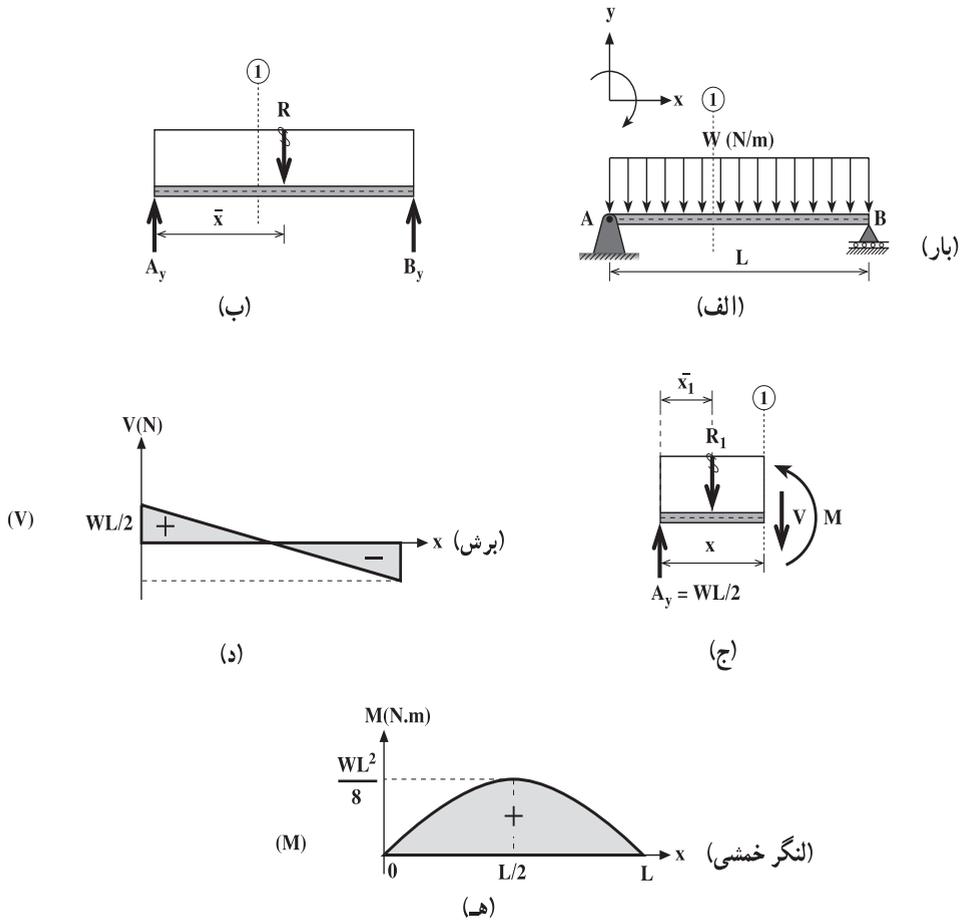
$$\sum M_x = 0 \curvearrowright \Rightarrow -M + \frac{wL}{۲} x - R_1 \frac{x}{۲} = 0$$

$$M = \frac{wLx}{۲} - \frac{wx^2}{۲} \quad \text{پاسخ:}$$

با توجه به معادلات به دست آمده، نمودارهای نیروی برشی و لنگر خمشی مطابق اشکال ۱۵-۱۱-د و ه رسم می‌گردد. به علت تقارن بار نسبت به وسط تیر، لنگر خمشی در وسط تیر ($x = \frac{L}{۲}$) ماکزیمم است که با وارد نمودن $x = \frac{L}{۲}$ در معادله‌ی لنگر خمشی، مقدار لنگر خمشی ماکزیمم به دست می‌آید:

$$x = \frac{L}{۲} \Rightarrow M_{\max} = \frac{wL}{۲} \left(\frac{L}{۲}\right) - \frac{w}{۲} \left(\frac{L}{۲}\right)^2 = \frac{wL^2}{۸}$$

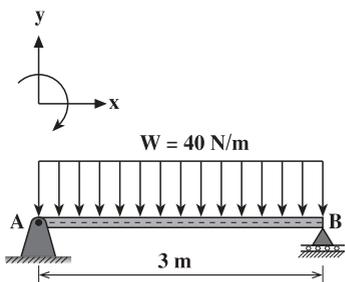
(جهت مثبت اختیاری برای تشکیل معادلات تعادل)

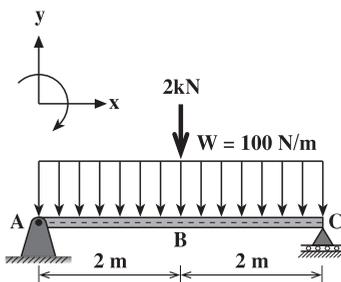
شکل ۱۱-۱۵

تمرین

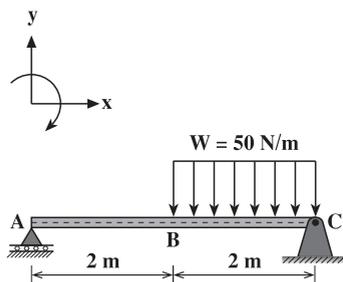
شکل‌های ۱ تا ۵ در تیرهای نشان داده شده، معادلات نیروی برشی و لنگر خمشی را به دست آورده و نمودارهای آن‌ها را رسم کنید.

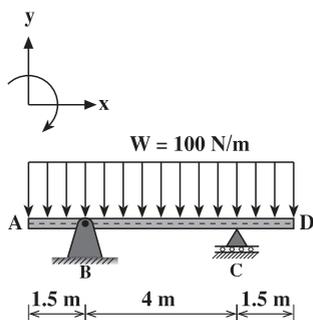
شکل مسئله ۱

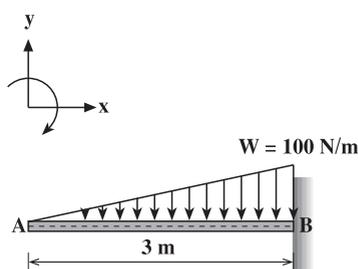
شکل مسئله ۲

شکل مسئله ۳

شکل مسئله ۴

شکل مسئله ۵

۱۰-۱۱- روابط بار، نیروی برشی و لنگر خمشی

در مثال‌هایی که در ادامه ارائه می‌شود، کاربرد روش جمع‌زدن برای رسم نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی ارائه می‌شود. حل این مثال‌ها بر مبنای اصول زیر قرار دارد:

۱- در ابتدای کار لازم است کلیه واکنش‌های تکیه‌گاهی محاسبه شوند و برای ادامه‌ی کار با جهت صحیح روی نمودار آزاد تیر قرار داده می‌شوند.

۲- جهت مثبت بار به سمت بالا (جهت مثبت y) انتخاب می‌شود. بنابراین بار روبه پایین منفی است.

۳- شیب نمودار نیروی برشی در هر نقطه مساوی شدت بار وارده در آن نقطه است. اگر شدت بار مثبت (روبه بالا) باشد، نمودار برش صعودی و اگر شدت بار منفی (روبه پایین) باشد، نمودار برش نزولی است. اگر شدت بار وارده صفر باشد، نمودار برش به صورت افقی درمی‌آید.

۴- تغییرات نیروی برشی بین دو مقطع از طول تیر، مساوی مقدار بار وارده (با در نظر گرفتن علامت) بین آن دو مقطع می‌باشد.

۵- شیب نمودار لنگر خمشی در هر نقطه مساوی نیروی برشی در آن نقطه است. اگر نیروی برشی مثبت باشد، نمودار لنگر صعودی و اگر برش منفی باشد، نمودار لنگر نزولی است. اگر برش

صفر باشد، شیب نمودار لنگر افقی است.

۶- تغییرات لنگر خمشی بین دو مقطع از طول تیر برابر است با سطح زیر نمودار برش بین آن دو مقطع.

۷- بار متمرکز یک پله در نمودار نیروی برشی^۱ و لنگر متمرکز یک پله در نمودار لنگر خمشی^۲ ایجاد می‌کند.

مثال ۵: مطلوب است رسم نمودار نیروی برشی و لنگر خمشی برای تیر شکل ۱۱-۱۶-الف
حل: تعیین واکنش‌های تکیه‌گاهی (شکل ۱۱-۱۶-ب)

$$\sum M_A = 0 \Rightarrow -20 \cdot D_y + 2000 \cdot (5) + 1000 \cdot (15) = 0$$

$$D_y = 1250 \cdot N \uparrow$$

$$\sum F_y = 0 \uparrow \Rightarrow A_y - 2000 - 1000 + D_y = 0$$

$$A_y = 1750 \cdot N \uparrow$$

نمودار برش: با معلوم بودن واکنش A_y ، رسم نمودار برش از سمت چپ شروع می‌شود. از این به بعد واکنش‌های تکیه‌گاهی نیز جزء نیروهای خارجی معلوم فرض می‌شوند. در نقطه‌ی A یک بار متمرکز روبه‌بالا (مثبت) مساوی 1750° نیوتن وجود دارد. در نتیجه نمودار برش یک صعود پله‌ای به طرف بالا به مقدار 1750° نیوتن در نقطه‌ی A خواهد داشت. در حدفاصل A تا B نمودار برش یکنواخت و با شدت ثابت و روبه پایین است. در نتیجه نمودار برش خطی و نزولی است. تغییرات برش از A تا B مساوی مقدار بار وارده در این حدفاصل است:

$$V_B = V_A + (\text{سطح زیر بار ناحیه‌ی A تا B})$$

$$V_B = 1750 - 2000 = -250 \cdot N$$

با توجه به هندسه، نمودار برش در نقطه‌ای به فاصله‌ی $8/75$ متر محور تیر را قطع می‌کند^۳ (نقطه‌ی E).

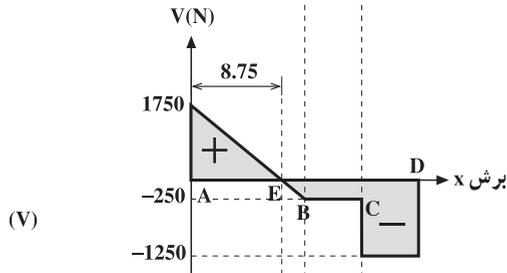
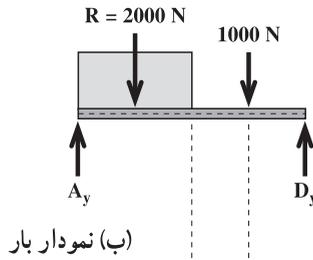
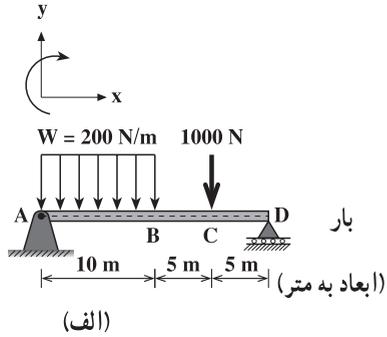
- ۱- بار متمرکز یک شکستگی عمودی در نمودار برش به اندازه‌ی بار و در جهت بار ایجاد می‌کند.
- ۲- لنگر متمرکز یک شکستگی عمودی در نمودار لنگر به اندازه‌ی لنگر و متناسب جهت لنگر ایجاد می‌کند.
- ۳- فاصله‌ی نقطه‌ی E تا تکیه‌گاه‌ها براساس تشابه مثلث به دست می‌آید. همچنین می‌توان از رابطه‌ی زیر اقدام به محاسبه‌ی این فاصله نمود.

(برش نقطه‌ی A) = (فاصله‌ی نقطه‌ی E تا نقطه‌ی A) × (شدت بار)

اگر فاصله‌ی برش صفر (E) تا A را x بنامیم خواهیم داشت:

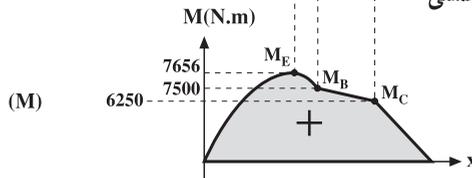
$$200 \times x = 1750 \quad x = \frac{1750}{8} = 8/75 \text{ m}$$

(جهت مثبت اختیاری برای تشکیل معادلات تعادل)

(ج) نمودار برش

لنگر خمشی

(د) نمودار لنگر

شکل ۱۶-۱۱

تعیین این نقطه لازم است، زیرا نقطه‌ی برش صفر جایی است که نمودار لنگر حداکثر می‌باشد.

در حدفاصل B تا C شدت بار وارده صفر است، در نتیجه شیب نمودار برش در این فاصله مساوی صفر و مقدار برش ثابت می‌باشد در نقطه‌ی C بار روبه‌پایین 1000 نیوتنی باعث نزول پله‌ای نمودار برش به مقدار 1000 نیوتن می‌شود. از این نقطه تا انتهای تیر نمودار برش افقی است و در نقطه‌ی D بار روبه بالای $D_y = 1250\text{N}$ باعث صعود پله‌ای و بسته شدن نمودار برش می‌شود. نمودار لنگر ناحیه‌ی A تا E: در این ناحیه نمودار برش مثبت و خطی است. در نتیجه نمودار لنگر از درجه‌ی دوم و صعودی با شیب ابتدایی $+1750$ نیوتن و شیب انتهایی صفر خواهد بود. در نتیجه تقعر منحنی به سمت پایین است با توجه به این که لنگر در نقطه‌ی A صفر است، لنگر نقطه‌ی E مساوی سطح زیر نمودار برش در حدفاصل A تا E می‌باشد.

$$M_E = M_A + (E \text{ تا } A \text{ ناحیه‌ی A})$$

سطح زیر نمودار برش در حدفاصل A تا E

$$= \frac{1}{2}(1750)(8/75) = 7656/25 \text{ N.m}$$

در این نقطه حداکثر لنگر خمشی رخ می‌دهد. چرا؟

ناحیه‌ی E تا B: در این ناحیه نمودار برش خطی و مقدار برش منفی است. بنابراین در این فاصله نمودار لنگر سهمی و نزولی با شیب ابتدایی صفر و شیب انتهایی -250 نیوتن می‌باشد. مقدار لنگر در نقطه‌ی B برابر است با:

سطح زیر نمودار برش در حدفاصل E تا B

$$= 7656/25 - \frac{1}{2}(250)(1/25) = 7500 \text{ N.m}$$

ناحیه‌ی B تا C: در این ناحیه برش ثابت و منفی است. در نتیجه نمودار لنگر خطی و نزولی می‌باشد. لنگر نقطه‌ی C برابر است با:

سطح زیر نمودار برش در حدفاصل B تا C

$$= 7500 - 250(5) = 6250 \text{ N.m}$$

ناحیه‌ی C تا D: در این ناحیه برش ثابت و منفی است. در نتیجه نمودار لنگر خطی و نزولی می‌باشد. لنگر نقطه‌ی D برابر است با:

سطح زیر نمودار برش در حدفاصل C تا D

$$= 6250 - 1250(5) = 0 \quad \checkmark \text{ (کنترل)}$$

مشاهده‌ی نمودار لنگر نشان می‌دهد که لنگر در نقطه‌ی E (محل برش صفر)، حداکثر است.

نتیجه: لنگر ماکزیمم در محل برش صفر است.